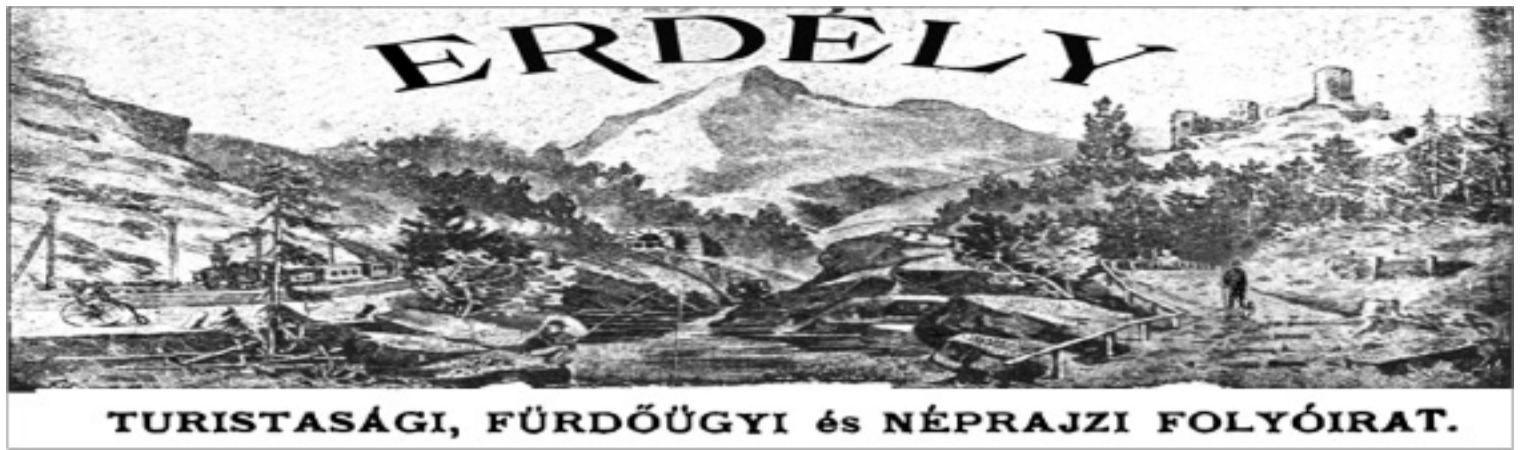

Erdély

ALAPÍTVÁ 1892-BEN

Új sorozat, 207. szám
2025/11.Az Erdélyi Kárpát-Egyesület
– Kolozsvár 1891 ÉrtesítőjeSzerkesztőség (info@ekekolozsvar.ro):
Kismihály Boglárka, Pál GyöngyiA következő lapszám megjelenik:
2025. december 12.

Újrastartolt a Hunyadi-teljesítménytúra – 263 túrázó a Bükk-erdő színekavalkádjában

Két éve készültünk már a napra, amely október 25-én elérkezett: 2023 őszén fogalmazódott meg a gondolat, hogy újraindítsuk egykori teljesítménytúránkat, és ismét ráirányítsuk a figyelmet a Kolozsvár környéki turistautak fontosságára. Bár 2024-ben nem sikerült kellő energiát fordítanunk az ötlet megvalósítására, idén januárban végleg eldőlt, hogy a 2007 óta tartó hosszú szünet után ismét megszervezzük a Hunyadi Mátyás Emlék- és Teljesítménytúrát. A kezdeti lelkesedést hosszú, munkával teli időszak követte. A Bükk-erdő októberi színekavalkádjában minden résztvevőt lenyűgözött, és új arcát mutatta meg a túrázóknak, ráadásul az égiek olyan csodás idővel ajándékoztak meg, amelyről álmodni sem mertünk.

KISMIHÁLY BOGLÁRKA

Jó néhány évvel ezelőtt kezdődött az egész történet, amikor lomtalanításkor véletlenül előkerült egy régi térkép az alábbi felirattal: *Hunyadi Mátyás 10, 20, 40 km-es teljesítménytúrák EKE kolozsvári osztály.* Az akkori EKE-titkár, Branea Róbert nagyon felkésztetett a túra újraindításának gondolatától, s Tóthpál Tamás *Kolozsvár Környéki Teljesítménytúrák* című könyvét fellelőve meg is találta a rendezvény rövid történetét és az útvonalak leírását. 2023 őszén, a 30. EKE Vándortábor sikereitől fellelkesülve ismét elővettem a régi térképet, s eldöntöttem, hogy igenis újra kell indítani a Hunyadi-teljesítménytúrát. Hiszen, ha képesek voltunk egy közel 1200 fős, egyhetes rendezvényt megvalósítani minden kétség ellenére, akkor egy ötödik teljesítménytúra sem jelenthet akkora kihívást. Október végén, november elején le is jártuk az eredeti térkép alapján megtervezett útvonalakat, s meghirdettük, hogy mire készülünk. Az eseményekkel teli 2024-es év észrevétlenül elszaladt, nem jutott sem idő, sem energia a Hunyadi megszervezésére. Miután viszont lejárt a túraszezon, ismét elővettem a digitális nyomvonalakat, véglegesítettem a kerékpáros és gyalogos útvonalakat, így a 2025. január 8-ai vezetőségi gyűlésen végleg eldőlt, hogy idén újraindítjuk a kincses városunk nagy szülöttjéről elnevezett teljesítménytúrát.

A kezdeti lépésektől az utolsó száz méterig

A döntést konkrét lépések követték: elkészítettem a részletes útvonalleírásokat, Bogyá Zolitol megkaptam a szükséges kérvények listáját, Márton Laci-val pedig egyeztettem a weboldal létrehozása kapcsán. A márciusi siversenyek, a májusi Jókai és a júniusi Bánffy időszakában pihenőpályára tettem a témát, aztán júliusban-augusztusban ismét elővettem. Létrehoztam a weboldal struktúráját,

megtöltöttem tartalommal, teszteltem a regisztrációt, egyeztettem László Tamással a térképek kapcsán, matricákat, útvonalprofilokat szerkesztettem, egyeztettem Tassal az arculat kapcsán, augusztus 22-én pedig sikerült beindítani az online nevezést is. Közben készülnöm kellett a szeptember eleji Kósrá is, így párhuzamosan folytak a munkálatok, miután viszont az lejárt, már csak a Hunyadi megvalósításáért dolgoztam. Mivel a polgármesteri hivatal a januárban és júniusban benyújtott kérvényemre sem reagált, elkezdtem komolyan aggódni, hogy meg tudjuk-e szervezni az eredetileg tervezett helyszínen, a Gorbó völgyében a rajtot és a célt? A bizonytalanság viszont nem tántoríthatta el a célunktól. Szeptember vége fele a rádiós programajánló is elhangzott, a körleveleket is kiküldtük, s a jelentkezések is javában folytak, így fel sem merülhetett, hogy lefűjjük a rendezvényt. Közben elkészülték a térképek,

a jelzőszalagok, a szervezői csapat is alakulóban volt, megszületett a csodás őszi arculat, az önkéntesekkel felvagdostunk közel ezer jelzőszalagot, készültek az ellenőrzőpont-molinók, szerkesztettem a különböző nyomtatványokat, és a többi hivatalos szervhez is elküldtem a kérvényeket. Habár három másik EKE-rendezvényt is rászervezték a Hunyadira, végül összeállt az önkéntes csapat, a regisztrációs határidő meghosszabbításának köszönhetően pedig az utolsó öt napban még 130-an bejelentkeztek, közelítve a 280-as létszámhoz.

Zöld banánok és útvonaljelzés a 24. órában

Pontosan 11 nappal a rendezvény előtt megérkezett a várva várt engedély a polgármesteri hivaltól. Sikerült időben elküldeni a nyomdába az anyagokat, a bevásárlást idejében megejtettük, így a kamionról lepakolt friss, zöld guadalupéi banánoknak még volt lehetőségük érlelődni a tetőtéri iroda melegében. Már csak az útvonaljelzés megtervezése jelentett a vártnál nagyobb fejtörést, hiszen egy-két nappal a túra előtt szerettük volna megejteni az akciót, ami a potenciális önkénteseknek munkanapot jelentett. Csütörtök délelőtt Virág Pé-

A SZERZŐFELVÉTELE

Gyerekshivaj és kedves ismerős arcok a célban

terrel sikerült kijelezni a Gy10-es útvonalat, pénteken pedig útnak indultunk Kardos Tibivel és Boér Botonddal kijelezni a Gy30, Gy20 és K35 útvonalak egyes részeit. Pénteken késő délután László Tamás és Pánczél Ádám is vállalta egy-egy szakasz kijelzését biciklivel, így a Mikes-gerinc és az Adrenalin Park, valamint az Árpád-csúcs és Majláth-kút közötti részeket leszámítva minden

ki lett jelezve. Ügyes önkénteseinknek – Kasza Izának, Okos-Rigó Levinek és Ilonának – köszönhetően pedig a teljesítménytúra-szervezés történetében először már szerdán összeállítottuk az indítócsomagokat, csütörtökön pedig a pontbírók kellékeivel is végeztünk.

Rajtállítás sötétben és köddé vált szalagok

Reggel 7-kor még sötétben érkezünk a Gorbó völgyébe, így a makulátlan csillagos ég alatt fejlámpákkal pakoltuk ki a kellékeket a volt lőtérre. A hosszú túrák rajtját reggel 8-ra időzítettük, így egyes pontbíróknak szintén szürkületben kellett elindulniuk az ellenőrzőpontokhoz. A napkelte előtti pillanatokban annyira lehűlt a levegő, hogy néhány önkéntes tüzet is gyújtott a betontömbökön elhelyezett grillsütőkben, mások ugrálással próbálták felmelegíteni magukat. Lassan csordogálni kezdtek a résztvevők, néhányukat pedig vidám négy lábú pajtásuk is elkísérte. Hirtelen megszólalt az EKE-telefon, s az egyik résztvevő kissé kétségbeesve taglalta, hogy ő letért az autójával a főútról, de nem tudja, merre kell tovább menni, s a következő pillanatban már egy cirkuszsnál lyukadt ki. Elküldtem neki a pontos helyszínt, de nem jelzett vissza, s utána már a telefont sem vette fel, így nem tudtam, hogy végül eltalált-e a rajtához. A hosszú túrák nagyjából mind elrajtol-

A HUNYADI-TELJESÍTMÉNYTÚRA SZÁMOKBAN

Amikor eldöntöttük, hogy újraindítjuk a Hunyadi Mátyás nevét viselő, Kolozsvár környéki teljesítménytúrát, kicsit izgultunk, hogy lesz-e elég érdeklődő, hiszen 2004-ben 48, 2005-ben 21, 2006-ban pedig 67 résztvevőt sikerült mobilizálnunk a hajdani szervezőknek, 2007-ben pedig mindössze kilenc résztvevő rajtolt az október eleji esős idő miatt. Mivel Bagaméri Bélának úgy látták, hogy a potenciális külföldi résztvevőknek nem elég csábítóak a Hunyadi túraútvonalai, a kolozsváriak közül pedig akkoriban kevesen gyakorolták a túrázásnak ezt a formáját, 2008-ban már meg sem hirdették, nehogy a szervezők száma meghaladja a résztvevőket – tudtuk meg Tóthpál Tamás könyvéből. Ezek alapján nem voltak túl nagy elvárásaink, úgy gondoltuk, ha már százan összegyűlnek, az sikerként könyvelhető el, habár az elmúlt években mindig sikerült rekordot dönteni a kolozsvári EKE teljesítménytúráin.

Szeptember végén átléptük az ominózus száz-as létszámot, a regisztrációs határidőhöz közeledve viszont annyira beindult a jelentkezés, hogy október 15-ig közel 280-ra duzzadt a résztvevői lista. Szinte mi sem hittük, ugyanakkor nagyon örültünk a pozitív visszajelzéseknek, többen is nagyszerű ötletnek találták a túra újraindítását. Végül október 25-én 268-an jelentek meg a rajtnál: a legrövidebb gyalogos, 10-es távra 132-en jelentkeztek, főként kisgyerekes családok, a Gy20 és Gy30 hosszabb gyalogos útvonalak pedig szín-

te ugyanannyi résztvevőt mozgattak meg, 59, illetve 63 túrázót. A kerékpáros túraváltozat (K35) viszont kevésbé bizonyult népszerűnek, csupán 14-en vállalkoztak a közepes nehézségű táv letékerésére. Valószínűleg a tapasztalt bringásoknak, akik az 50 plusz km-es távokhoz vannak szokva, nem jelentett elég nagy kihívást a 36,6 km 1120 m teljes szintemelkedéssel. Legnagyobb örömünkre a 14 éven aluli résztvevők száma 72 főt tett ki, a Sigmund Toduța Zenei Főgimnáziumból pedig egy egész osztály benevezett az osztályfőnök és néhány szülő kíséretében. A legfiatalabb résztvevők: Rácz Gergő szeptemberben töltötte az egy évét, Szántó Zsófia másfél éves múlt, Kacsó Kriszta Jozefa (Zéfi) pedig októberben lett két éves, mindhárman a Gy10-es túraváltozatot teljesítették szüleik segítségével. A legtapasztaltabb túrázóknak járó elismerést ez alkalommal hárman érdemelték ki: a 72 éves Boér Imre, aki fiatalos lendülettel teljesítette a Gy30-as távot, Bagoly Miklós Levente közel 71 évesen is bevállalta a kerékpáros változatot, Bagoly Ágota pedig hetvenéves kora ellenére is bátran vállalkozott a gyalogos 20-as útvonalra. Az esemény egyik legkülönlegesebb résztvevőjének járó képzeletbeli díjat a kilencéves Hunyadi Mátyás érdemelte volna ki, hiszen kevesen mondhatják el magukról, hogy névrokonok kincses városunk leghíresebb szülöttjével. A túra napján 35 önkéntes serénykedett az ellenőrzőpontoknál, illetve a rajt és cél helyszínén, öten pedig a túra előkészületeiben segítettek be.

tak, amikor ismét csörrent a telefon: Virág Péter jelentette, hogy a szalagokat, amiket együtt raktunk ki, valaki következetesen leszedte, valószínűleg egészen az Árpád-csúcsig, ezért szólni kell a résztvevőknek. Kissé elkésérített, hogy két napot sem bírták ki a szalagok, de a következő pillanatban már az autóban ültem és a Bivalyos felé tartottunk Botonddal. A pénteki szürke, szeles időhöz képest szombatra igazi verőfényes napsütéssel áldottak meg az égiek, így mégis vidáman indultam el visszafelé a túra útvonalán, hogy pótoljam az eltűnt szalagokat, s közben élveztem a lombhullatók színekavalkádját. Mint kiderült, a Bivalyostól a Brüll-kilátóhoz vezető elágazásig megvoltak a szalagok, viszont onnantól kezdve a Szent János-kútig valaki az egészet letépte. A szembejövő túrázók poénkodtak, hogy biztosan én tüntettem el a jelzéseket, hiszen a szalagok a kezemben voltak. Mosolyogtam egyet, aztán futólépésben haladva próbáltam minél gyorsabban pótolni a jelzéseket, amikor Veres Ági aggódva felhívott, hogy sajnos négy perccel később értek az Árpád-csúcsra, mert kissé meggyűlt a bajuk a jelzőtáblák kihelyezésével. Megnyugtattam, hogy a nyitásokat koránra időzíttük, biztosan nem szalasztottak el senkit.

Eltévedt túrázók és harc a vadászokkal

Nemsokára ismét csörrent a telefon: Nagy István szól, hogy a reggel kihelyezett Cérna-forrás feliratú tábla kicsit ferdén áll, így néhány túrázó elindult rossz irányba, visszafelé az útvonalon, ezért megigazítaná, ha nem gond. Hálálkodtam neki a figyelmes-ségéért, s magamban reménykedtem, hogy nem indultak el tömegesen visszafelé a Gy10-es útvonalon, mert akkor túl hamar fognak a Szent János-kúthoz érni, a többi ellenőrzőpontot pedig lekésik. Amire visszaértem a Gorbó völgyébe, a Gy10-es résztvevők mindannyian elrajtoltak, így sajnos,

lemaradtam a nagy menetéről, de 11 körül már érkezni kezdtek a leggyorsabbak a célba. A finom gulyás illata is lassan kezdte betölteni a levegőt, egy spanyol diákokból álló harsány csoport pedig épp a szomszédságunkban tartott grillpartit. Egyszer csak Ági aggódva szól, hogy többen elkerülték az Árpád-csúcs ellenőrzőpontot – hiába volt kiszalagozva az ösvény, csak a mezőn levő szalagokat látták meg, s egyenesen a Kis-Magura felé vették az irányt. Szerencsére visszafelé ismét a csúcs alatt haladt el az útvonal, így aki nem restellte, a Kis-Maguráról visszatérve útra ejthette a kihagyott ellenőrzőpontot.

Nemsokára ismét csörrent a telefon: Borbély Attila közölte, hogy a Mikesi-tótól félfele az erdőben vadászokkal talákoztak, akik lezárták az utat, s nem engedték őket tovább, hiába erős-ködtek, hogy itt vezet a túra útvonala. Nem volt mit tenni, a kerékpárosokat is a gyalogosok útvonalára kellett irányítani, gyorsan jeleztük nekik a változást. Pedig a vadászoknak is küldtünk előzetes értesítést a rendezvényről, de ezek szerint vagy nem kapták meg, vagy figyelmen kívül hagyták. Nemsokára Turós Árpi jelentkezett, hogy többen is panaszkodtak a szalagok hiányára a Mikes-gerincen vezető úton, s párszor eltévedtek az Adrenalin Parkig. Később Botond telefonja csengett, s az egyik túrázó, aki elmondása szerint nagyon jól ismeri a Bükköt, elmesélte, hogy miután lejött a Kis-Maguráról, elindult az aszfalton a Mikesi-tó felé, s már az állatsimogatónál járt, amikor gondolta, talán mégsem arra kellett volna mennie. Ezután Ádám Gábor jelezte, hogy nem működött a szelektív önkiszolgálás a Bükki kemping ellenőrzőpontnál, ahol csak a Gy20-as résztvevőknek járt az energiapótló: a hosszú túra egyes résztvevői hiába kapták meg a Mikesi-tónál a nekik járó adagot, mert a Gy20-as felirat ellenére ott is fogyasztottak a finomságokból. Mindegyik váratlan hírt próbáltam gyorsan leereagálni, a tanulságokat pedig szorgosan lejegyzeteltem, hogy jövőre elkerüljük a bakikat.

Ukrán-román csapat is odakeveredett

A fenti eseteket leszámítva nagyobb gond nem történt a túrán, akik kisé el is tévedtek, végül megtalálták a helyes utat, így gyalogolva, szaladva vagy tekerve mindenki épségben beért a célba, s átvehette a jól megérdemelt oklevelet és kitűzőt – na meg a finom gulyást is elfogyaszthatta. Napközben Kacsó Timivel és Kardos Tibivel többször is egyeztetünk a szalagok leszedése kapcsán, ezért az útvonal nagy részéről sikerült begyűjteni a jelzéseket, vasárnapra csak néhány rövid szakasz maradt. Nagy örömmel töltött el, hogy a gyerektúrákról ismert családok közül többen is részt vettek a túrán, így mosolyogva üdvözöltem a kedves arcokat: Dorca, Zéfi, Boti, Hanni, Dóri, Julcsi, Edina, Nóra, Erik, Gergő, Ádám, Bori, Soma és még sok-sok vidám gyerek töltötte meg élettel a Gorbó völgyét. Az önkéntesek egy része a gulyásnál segédkezett, a többiek pedig az érkező túrázókat fogadták. Minden működött, akár egy olajozott gépezet. Amire az utolsó, fiatalokból álló csapat is beért a célba, már hatot ütött az óra, s a nap is lebukott a Gorbó-gerinc mögött, igyekeztünk hát még sötétedés előtt összeszedni a kellékeket. Délután egy ukrán-román csoport is odakeveredett mellénk, akik igazi bulit szerveztek a piknikezés mellé, sokan tánca is pördültek, miközben mi pakolástunk. Amire mindennel végeztünk, lassan szürkület lett, nemcsak sötétben érkeztünk, hanem sötétben is távoztunk, magunk mögött hagyva egy igazán eseménydús nap emlékfoszlányait. Jó volt látni a csilló-gó arcokat és mosolyokat, a pozitív visszajelzések pedig megerősítettek abban, hogy megérte a rengeteg energiát belefektetni a szervezésbe, hiszen 268 túrázónak szerezhettünk életre szóló élményt, közelebb hozva hozzájuk Kolozsvár környékének túrahelyeit.

Őzlábgomba, cickafark és az ereklyévé vált bakancs

Résztvevőként a Hunyadi Mátyás Emlék- és Teljesítménytúra első kiadásán

GÁL RÉKA

Friss levegő, derűs hangulat és lelkes túrázók hada töltötte meg október 25. reggelén a Bükk-erdő peremét: elrajtolt a Hunyadi Mátyás Emlék- és Teljesítménytúra.

Maga az esemény tulajdonképpen egy régi kezdeményezés felelevenítése, amelynek nem titkolt célja, hogy ismét a figyelem középpontjába állítsa Kolozsvár környékének turistaútjait. Kevés nagyváros mondhatja el magáról, hogy ennyire közel található a természethez, s hogy a jelzett ösvények néhány perces autótúra kezdődnek a város szívéből. A névadó személye nem csak a kincses város természetkedvelőit szólította meg – a nevezési lista tanúsága szerint mindenholnan érkeztek résztvevők, legyenek akár kisgyermekes családok, akár tapasztalt túrázók.

A szervezők három gyalogos távval (10, 20 és 30 km) és egy 35 km-es kerékpáros útvonallal készültek, így mindenki megtalálhatta a maga kihívását. Mi a húsz kilométeres távot választottuk: családi és baráti csapatá verbuválódva, két fiunkkal indultunk neki a Gorbó völgyéből. Kolozsvár környékének legszebb ösvényein haladtunk, a túra útvonala a vidék gyönyörű pontjait fűzte láncra: érintettük a Cérna-forrást, majd a Brüll-

kilátónál megálltunk néhány percre gyönyörködni a panorámában. Innen továbbkapaszkodtunk az Árpád-csúcs felé, ahol a jól ismert látkép fogadott. A fülembe csengenek Kiss Jani túra-vezetőnk szavai, amint téli túránkon mintha a kisujjából rázta volna ki a láthatáron kirajzolódó támpontokat: a Komjátszegi-erdő nyugati csücske, Tordai-hasadék, Kápolnás-tető, Székelykő (Várszikla), Ordaskő, Vidalykő, Bedellő, Zsidovina, Bélavára, Aprókővek, Öreghavas és a Kis-Magura, mind-mind régi ismerősként köszöntöttek.

Innen leereszkedve érintettük a Majláth-kutat, majd számtalan szabályos kőgombócba botlottunk – a feleki gömbkövek csodaszép példányai még bennünket, a látványukhoz hozzácsokolt györfyalviakat is lenyűgöztek. A természet bőséges ajándékaiban sem szenvedtünk hiányt: útközben őzlábgombát is találtunk, így az esti vacsora is adott volt odahaza. A fiúk lelkesen gyűjtötték a galagonyát és cickafarkot teának, nagy örömeikre még a kőkény is édesre érett – megcsipte már a dér, útközben szemelgettünk is belőle.

A Bükki kemping felé vezető úton kisebb kalandban volt részünk: nagyobbik fiam bakancsa végleg felmondta a szolgálatot. A Pápuşán, Peleagán, Székelykőn és Nagy-Pietroszon edzett túracipő talpa most levált, je-

levén, hogy érkezett az idő a nyugdíjba vonulásra. A Diósnál felállított ellenőrzőpont önkénteseit azonban ez sem érte meglepetésként: gyakorlott mozdulatokkal előkaptak egy tekercs ragasztószalagot, és pillanatok alatt körbetekerték a megtepázott bakancsot. Újult erővel folytattuk utunkat vissza a Gorbó völgyébe – a cipő pedig immár ereklyeként tért haza velünk.

A tökéletes túraidő külön ajándék volt: ragyogó napsütés, enyhe szél, s az előző napok eszései ellenére a terep meglepően száraz, sármentes volt. Ahogy haladtunk előre, beszélgetések, nevetések és gyerekzsivaj töltötték meg az erdőt – valódi közösségi élmény volt, amelyben mindenki megtalálta a saját ritmusát.

A Hunyadi Mátyás ETT méltó módon nyitotta meg a Kolozsvár környéki természetjárás történetének remélhetőleg hosszúra nyúló, új fejezetét. A szervezés kiváló, a hangulat családi-as, a gulyás izletes volt. A nap végén minden résztvevő arcán ott bujkált a fáradtsággal vegyes elégedettség – jó érzés volt tudni, hogy ezzel a túrával nemcsak egy szép napot töltöttünk el a természetben, hanem hozzájárultunk egy régi-új hagyomány újraindításához. Köszönjük a szervezőknek, önkénteseknek, túratársainknak és a természetnek ezt a felejthetetlen napot – jövőre újra itt leszünk!

Decemberi bakancslista

■ **December 3. (szerda):** Mikulás-túra a Páter-gerincen (7 km). Mindenki hozzon magával egy kis meglepetéscsomagot, segítve a Mikulás munkáját, aki minden túrázót meg fog ajándékozni. Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.

■ **December 6. (szombat):** Évadzáró Mikulás-gyerektúra a Brüll-kilátóra (10 km, 220 m teljes szintemelkedés). Találkozás reggel 10 órakor a Gorbó-völgyi volt lőtér parkolójában. Szervező: Kismihály Boglárka.

■ **December 7. (vasárnap):** Gyalogtúra a Géczi-várhoz (8 km, 350 m teljes szintemelkedés). Utazás kiskocsikkal. Találkozás Magyarlétán reggel 9.30-kor. Szervező: Szima Márton.

■ **December 10. (szerda):** Hagyományos séta az István-forráshoz (9 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.

■ **December 13. (szombat):** Nemzetközi hegynap. Gyalui-havasok: Kisfenes (Finis) – Plopi (15 km, 500 m szintkülönbség), részben felfedezőtúra. Utazás kiskocsikkal. Bejelentkezni telefonon december 11-ig. Szervező: Kiss János. ♦ Nagyvárad kincsei – autóbussos kirándulásként során Barazsuly Viktória Adrienn művészettörténésszel fedezzük fel, milyen építészeti és kultúrtörténeti kincseket tartogat a város. Meglátogatjuk a csodálatosan felújított, freskókkal gazdagon díszített püspöki palotát és a római katolikus székesegyházat. A pompás szecessziós palotákat, azok építetőit és tervezőiket is megismerjük. A Darvas – La Roche-ház egyedülálló lehetőséget nyújt, hogy egy tehetős polgár lakáskultúrájába is betekintést nyerjünk. Kultúrtörténeti „csemege” a szabadkőművesek temploma is. A városnéző sétát karácsonyi vásárral zárjuk, adventre hangolódva. Indulás reggel 7.30-kor a volt Flip üzlettel szembeni parkolóból. Bejelentkezés előzetesen online, december 7-ig. Szervező: Filep Ingrid.

■ **December 14. (vasárnap):** Gyalogtúra Pusztatópától a kajántói tóig (20 km). Találkozás 9 órakor a Beta távolsági autóbussz-állomáson, a busz 9.30-kor indul. Visszautazás az M39-es busszal. Az utazási logisztika megszervezése érdekében szükséges az előzetes bejelentkezés online. Szervező: Szima Márton.

■ **December 17. (szerda):** Hagyományos séta a Cérna-forráshoz (8 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.

■ **December 20. (szombat):** Hagyományos borforraló túra a Bács-torokban (10 km). Találkozás 9 órakor a Törökvágás tetején, a falumúzeum előtt. Aki teheti, hozzon magával egy kis üveg bort, de a süttögetnivalót se felejtse otthon. Szervező: Szilágyi András.

■ **December 21. (vasárnap):** Szatmári Béla-emléktúra a Róka-dombra (8 km). Találkozás reggel 10 órakor a Hajnal negyedi végállomáson (Str. Melodie). Szervező: Csorba Anna.

■ **December 27. (szombat):** Karácsonyi séta a Sáros-Bükken (15 km, 250 m szintkülönbség) évszázados süttögetéssel. Találkozás 8.45 órakor az M16-os autóbussz Tanítók háza mögötti megállójában. Szervező: Kiss János.

■ **December 31. (szerda):** Búcsúztassuk együtt az óévet! Szilveszteri multság a kolozsvári EKE szervezésében a Heltai FolkCenterben este 8-8.30-tól kezdődően. Bejelentkezés telefonon a szervezőnél november 25-ig. További részletek a weboldalon. Szervező: Kovács D. Zsuzsa.

Ügyfélszolgálat

Hétköznaponként előzetes telefonos egyeztetés alapján (Kolozsvár, Magyar / 21 Decembrie 1989 utca 116., az udvarban a bal oldali épület). **Figyelem!** December 22-től irodánk zárva lesz. Irodavezető: Kismihály Boglárka (0771-535848). Pénztár: az ügyfélszolgálati irodában. További naprakész információk a honlapon (ekekolozsvar.ro) vagy az egyesület Facebook-oldalán (EKE – Kolozsvár 1891).

Túra-vezetők, szervezők elérhetőségei

Csorba Anna: 0740-407652
Filep Ingrid: 0744-751300
Kiss János: 0364-807639
Kovács D. Zsuzsa: 0747-070790
Szabó János: 0757-220682
Szilágyi András: 0742-625130
Szima Márton: 0766-703575
Elnök: Kovács Diószegi Zsuzsa – 0747-070790
Irodavezető: Kismihály Boglárka – 0771-535848